

בְּדַחְמוֹ גְבוּרְתָא דְמֹשֶׁה, וְשְׁלֵהוּבָא דְמַלְכוֹ, אָמְרוּ כִּי אֵשׁ יֵצְאָה מִחֻשְׁבוֹן לְהִבָּה מִקְרִית סִיחון. פִּינּוֹן דְּכַתִּיב מִחֻשְׁבוֹן, אָמְאֵי מִקְרִית סִיחון. דְּהָא קְרִית סִיחון חֻשְׁבוֹן הוּא, דְּכַתִּיב כִּי חֻשְׁבוֹן עִיר סִיחון מְלֻךְ הָאֱמֹרִי.

אֲלֵא, שְׁלֵהוּבָא דְמַלְכוֹ שְׁמִיא נֶפֶק, וְחָרִיב פְּלֵא. בְּשַׁעֲתָא דְאֵינוֹן אֲמַרִין תְּפִנָּה וְתַכּוּנָן עִיר סִיחון סֶתֶם, וְלֹא אָמְרוּ חֻשְׁבוֹן, דְּחֻשְׁבוֹן דְּבַגִּין פֶּה יִתְבַּנֵּי לְמוֹתְבָא דְאֱמֹרָא, כְּדִין אֲתִיבוּ וְאָמְרוּ, לֹא יִכִּילְנָא. מָאֵי טַעְמָא. בַּגִּין דְּכָל אֲרָחִין וְשְׁבִילִין אֶסְתַּתְמוּ בְּתַקְפָּא דְרַב עֲלָא דְלֵהוֹן. אִי נִהְדֵּר וְנִימָא וְנִדְפֵּר חֻשְׁבוֹן דְּתַפְנָה, הָא אֵשׁ יֵצְאָה מִחֻשְׁבוֹן. אִי נִהְדֵּר וְנִימָא (סֶתֶם) קְרִית סִיחון, הָא לְהִבָּה יֵצְאָה מִקְרִית סִיחון וְדָאֵי. פִּינּוֹן דְּהֵיִיא שְׁלֵהוּבָא דְאֵשׁא שְׂרִיא תַמָּן עֲלָה, לִית מָאן דְּיִכִּיל לָהּ לֹאֲהֲדָרָא לָהּ לְיוֹשְׁנָה, דְּהָא מִפְּל סְטָרִין לִית לָן רִשׁוֹ.

מִכָּאֵן וְלֵהֲלָאָה אוֹי לָךְ מוֹאֵב, דְּהָא הוּא דְהוּא מְגַן עֲלֵךְ, אֲתַפֵּר. וּבַגִּין כְּפֶה מוֹאֵב פִּינּוֹן דְּחֻמוֹ דְּמַגֵּן דְּלֵהוֹן אֲתַפֵּר, כְּדִין וְיִגְר מוֹאֵב מִפְּנֵי הָעַם מָאֵד. מָאֵי מָאֵד, יִתִּיר מִמוֹתָא.

כִּי רַב הוּא. דְּהָא כְּדִין אִיהוּ הוּא רַב, וְרַב הוּא זְעִיר, דְּכַתִּיב (עובדיה א) הִנֵּה קָטָן נִתְתִּיף בְּגוֹיִם. וַיִּשְׂרָאֵל הוּא רַב בְּאֲתֵר עֲשׂוֹ, דְּכַתִּיב בֵּיהּ וְרַב. מָאֵי טַעְמָא. בַּגִּין דְּחֻמוֹ דְּשִׁלְטוֹ יִשְׂרָאֵל, עֵילָא וְתַתָּא. דְּכַתִּיב אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֱמֹרִי. אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל מִיבְעֵי לִיהּ, מָאֵי אֵת כָּל. לְאֶסְגָּאָה עֵילָא וְתַתָּא, עֵילָא, דְּאֶפִּילוּ מִשְׁלִטְנִיהוֹן רַבְרַבִּין וְשִׁלְטָנִין דְּלְעֵילָא. וְאֶפִּילוּ מִשְׁלִטְנִיהוֹן רַבְרַבִּין וְשִׁלְטָנִין דְּלְתַתָּא. וְעַל דָּא אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה. וְעַל דָּא כִּי רַב הוּא, שְׁלַמְעֵלָה, וְאֶפִּלוּ מִשְׁלִיטֵיהֶם הַגְּדוֹלִים וְהַשְּׁלִיטִים שְׁלַמְטָה.

בְּשָׂרָאוּ גְבוּרַת מֹשֶׁה וְשְׁלֵהֶבֶת הַמַּלְכוּת, אָמְרוּ, כִּי אֵשׁ יֵצְאָה מִחֻשְׁבוֹן לְהִבָּה מִקְרִית סִיחון. פִּינּוֹן שְׁכָתוּב מִחֻשְׁבוֹן, לְמָה מִקְרִית סִיחון, שְׁהָרֵי קְרִית סִיחון הִיִּתָּה חֻשְׁבוֹן, שְׁכָתוּב כִּי חֻשְׁבוֹן עִיר סִיחון מְלֻךְ הָאֱמֹרִי?

אֲלֵא, שְׁלֵהֶבֶת שֶׁל מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם יֵצְאָה וְהַחֲרִיבָה הַכֹּל. בְּשַׁעֲהָ שְׁאֲמְרוּ תְּפִנָּה וְתַכּוּנָן עִיר סִיחון סֶתֶם, וְלֹא אָמְרוּ חֻשְׁבוֹן, שְׁחֻשְׁבוֹ שְׁפַגְלָל זֶה תְּפִנָּה לְמוֹשֶׁבֶת הָאֱמֹרִי, אִזּוֹ הַשִּׁיבוּ וְאָמְרוּ לֹא יִכִּילִים. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שְׁכָל הַדְּרָכִים וְהַשְּׁבִילִים נִסְתַּמּוּ בְּעֶצְמַת הַגְּדוֹל הַעֲלִיּוֹן שְׁלֵהֶם. אִם נִחְזֹר וְנִאֲמַר וְנִזְכֹּר חֻשְׁבוֹן שְׁתַּפְּנָה, הָרֵי אֵשׁ יֵצְאָה מִחֻשְׁבוֹן. אִם נִחְזֹר וְנִאֲמַר (סֶתֶם) קְרִית סִיחון, הָרֵי לְהִבָּה יֵצְאָה מִקְרִית סִיחון וְדָאֵי. פִּינּוֹן שְׁאֲוֹתָה שְׁלֵהֶבֶת אֵשׁ שְׂרֵתָה שֵׁם עֲלֶיהָ, אִין מִי שְׁיִכּוֹל לָהּ לְהַחְזִירָה מִיִּשְׁנָה, שְׁהָרֵי מִכָּל הַצְּדָדִים אִין לְנוּ רִשׁוֹת.

מִכָּאֵן וְהִלָּאָה - אוֹי לָךְ מוֹאֵב, שְׁהָרֵי אוֹתוֹ שְׁהַגֵּן עֲלֶיךָ נִשְׁפֵּר. וּמִשּׁוֹם זֶה, פִּינּוֹן שְׂרָאָה מוֹאֵב שְׁמַגְנֵנוּ נִשְׁפֵּר, אִזּוֹ וְיִגְר מוֹאֵב מִפְּנֵי הָעַם מָאֵד. מָה זֶה מָאֵד? יוֹתֵר מִהַמּוֹת.

כִּי רַב הוּא. שְׁהָרֵי אִזּוֹ הוּא הִיָּה גְדוֹל, וְגְדוֹל הִיָּה קָטָן, שְׁכָתוּב (עובדיה א) הִנֵּה קָטָן נִתְתִּיף בְּגוֹיִם. וַיִּשְׂרָאֵל הִיָּה גְדוֹל בְּמִקּוֹם שֶׁל עֲשׂוֹ, שְׁכָתוּב בּוֹ וְרַב. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שְׂרָאוּ שְׁשִׁלְטוֹ יִשְׂרָאֵל לְמַעְלָה וְלַמַּטָּה, שְׁכָתוּב אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֱמֹרִי. אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל הִיָּה צְרִיף לוֹ לְכַתֵּב, מָה זֶה אֵת כָּל? לְרַבּוֹת מַעְלָה וּמַטָּה. מַעְלָה, שְׁאֶפְלוּ מִשְׁלִיטֵיהֶם הַגְּדוֹלִים וְהַשְּׁלִיטִים וְלִכְּן אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה. וְלִכְּן כִּי

**בְּאַתֵּר דְּרַב פּוּכְרָא קְדִישָׁא, דְּכַתִּיב, (שמות ד) בְּנֵי
בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל.**

**וְאִי תִימָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא כְּעָא הָכִי, וְלֹא
מִן דִּינָא. תָּא חֲזִי, עֲשׂוּ קְלִיפָה הָהּ, וְסִטְרָא
אַחֲרָא הָהּ. פִּיּוֹן (דף קפ"ה ע"ב) דְּנִפְקָא קְלִיפָה
וְאַתְעֵבֵר, הָא מוּחָא שְׂכִיחָא (שפּתָה), עֲרְלָה
קְדָמָא קְאִי לְבַר. בְּרִית אִיהוּ (ס"א רב ועלאה)
וְיִקְרָא מְפֻלָּא, וְאִיהוּ אַתְגְּלִי לְבַתֵּר.**

וַיֹּאמֶר מוֹאֵב אֶל זְקֵנֵי מְדִינָא עֲתָה יִלְחָכוּ וְגו'.
(במדבר כב) **רַבִּי חֲזִיא פְתַח, (זכריה א) וַיִּרְאֵנִי
אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עוֹמֵד לְפָנַי מִלְּאֶף יְיָ
וְגו'.** כְּמָה אֵית לִיה לְבַר נָשׁ, לְאַסְתְּמָרָא
אוֹרְחוּי בְּהַאי עֲלָמָא, וְלִמְהַךְ בְּאַרְחָא קְשׁוּט.
בְּגִין דְּכָל עוֹבְדוּי דְּבַר נָשׁ פְּתִיבִין קָמִי מִלְּפָא,
וְרִשְׁמִינְ קָמִיה, וְכִלְהוּ בְּמִנְיָנָא. נְטוּרֵי תְרַעֵי
קָיִמִין וְסִהֲדִין, קָיִמִי וְתַבְעֵי דִינָא תְרִיסִין.
וְדִינָא קָיִמָא לְקַבְּלָא סִהֲדוּתָא, וְאַיְנוּן דְּטַעֲנוּ
טַעֲנָתָא מְרַחֲשֵׁן, וְלֹא יִדְעֵי אִי יִהְיוּן מִימִינָא,
וְאִם יִשְׁמְאַלוּן מִשְׁמַאֲלָא.

**דְּהָא פִּד רַוְחֵי בְּנֵי נָשָׁא נְפָקִי מֵהַאי עֲלָמָא,
כְּמָה אִינּוּן מְקַטְרְגִין דְּקָיִמִין קָמִיָּהוּ,
וְכַרְוִזִין נְפָקִין הֵן לְטַב הֵן לְבִישׁ, כְּפּוּם מַה
דְּנִפְיָא מִן דִּינָא. דְּתַנְיָא, בְּכְמָה דִּינִין אַתְדִּין בַּר
נָשׁ בְּהַאי עֲלָמָא, בֵּין בְּחִיּוּי, בֵּין לְבַתֵּר. דְּהָא
כָּל מְלוּי בְּדִינָא אִינּוּן. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא תְדִיר
בְּרַחֲמֵנוּ, וְרַחֲמוּי עַל כָּלָא, וְלֹא בְּעֵי לְדִינָא
בְּנֵי נָשָׁא כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוֹן, דְּהָכִי אָמַר דָּוִד, (תהלים
קל) **אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהוָה אֲדֹנָי מִי יַעֲמוּד. הֲכָא
אֵית לְאַסְתְּפֻלָּא, פִּיּוֹן דְּאָמַר אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר
יְיָ, אָמַאי יִי (ד"א ארנ"י).****

**אַלְיָא, תִּלְת דְּרַגִּין דְּרַחֲמֵי אֲדַכְּר דָּוִד הֲכָא. אִם
עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהוָה, אִם חוֹבִין סְגִיָּאוּ, עַד
דְּסִלְקִין לְעִילָא לְגַבֵּי אַבָּא וְאַמָּא, הָא יִי (ד"א**

רב הוא, במקום שגדול בכור
קדוש, שפּתוב (שמות ד) בְּנֵי בְּכוֹרֵי
יִשְׂרָאֵל.

וְאִם תֹּאמַר שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
רְצָה כֶּף וְלֹא מִן הַדִּין - בֵּא וּרְאֵה.
עֲשׂוּ קְלִפָּה הִיא וְצַד אַחֵר הִיא.
פִּיּוֹן שֶׁיִּצְאָה קְלִפָּה וְהַעֲבִירָהּ, הָרִי
הַמַּחַ מְצִוֵי (שפּתָה), עֲרְלָה רֵאשׁוֹנָה
עוֹמֶדֶת בַּחוּץ. בְּרִית הִיא (גְּדוּלָּה
וְעֵלְיוֹנָה) וְנִכְבְּדָה מֵהַפֶּל, וְהִיא
מִתְגַּלָּה אַחֵר כֶּף.

וַיֹּאמֶר מוֹאֵב אֶל זְקֵנֵי מְדִינָא עֲתָה
יִלְחָכוּ וְגו'. רַבִּי חֲזִיא פְתַח, (זכריה א)
וַיִּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
עוֹמֵד לְפָנַי מִלְּאֶף ה' וְגו'. כְּמָה יֵשׁ
לוֹ לְאָדָם לִשְׁמֹר דְּרַכּוּי בְּעוֹלָם
הַזֶּה וְלִלְכֹת בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, מִשׁוּם
שֶׁכָּל מַעֲשֵׂי הָאָדָם כְּתוּבִים לְפָנֵי
הַמֶּלֶךְ וְרִשְׁמוֹת לְפָנָיו, וְכָלֵם
בְּמִנְיָן. שׁוֹמְרֵי הַשְּׁעָרִים עוֹמְדִים
וּמַעֲיִדִים, עוֹמְדִים וְתוֹבְעִים דִּינִים
צוֹדִקִים. וְהַדִּין עוֹמֵד לְקַבֵּל
עֲדוּת, וְאוֹתָם שְׁטוּעֲנִים טַעֲנוֹת
מְרַחֲשִׁים, וְלֹא יוֹדְעִים אִם יִלְכוּ
מִיָּמִין, אִם יִשְׁמְאַלּוּ מִשְׁמַאֲלָא.

שְׁהָרִי כְּשֶׁרוּחֹת בְּנֵי אָדָם יוֹצְאוֹת
מִהָעוֹלָם הַזֶּה, כְּמָה הֵם מְקַטְרְגִים
שְׁעוֹמְדִים לְפָנֵיהֶם, וְהַכְּרוֹזִים
יוֹצְאִים הֵן לְטוֹב הֵן לְרַע, כְּפִי מַה
שֶׁיִּצְאָה מִהַדִּין. שְׁשִׁנְיָנוּ, כְּכְמָה
דִּינִים נִדּוּן הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה,
בֵּין בְּחִיּוּי בֵּין אַחֵר כֶּף, שְׁהָרִי כָּל
דְּבָרָיו הֵם בְּדִין, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא תְּמִיד בְּרַחֲמָנוּת וְרַחֲמוּי עַל
הַפֶּל, וְלֹא רוֹצֵה לְדוֹן בְּנֵי אָדָם
כְּפִי מַעֲשֵׂיהֶם. שְׁכֶף אָמַר דָּוִד,
(תהלים קל) **אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהוָה
אֲדֹנָי מִי יַעֲמוּד. כָּאֵן יֵשׁ לְהִסְתַּפֵּל,
פִּיּוֹן שְׁאָמַר אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהוָה,
לְמָה ה' (אדנ"י)?**

אַלְיָא, שֶׁלֹּש דְּרַגּוֹת רַחֲמִים הֵן כִּי
כָּאֵן דָּוִד. אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהוָה,
אִם רַבִּים הָעוֹנוֹת עַד שְׁעוֹלָם
לְמַעַלְהָ לְאַבָּא וְאַמָּא, הָרִי ה'

(אדנ'י), שהוא רחמים. ואם שם זה, אף על גב שהוא רחמים, יתעורר בדין וכל הדרגות נסתמו בדין - דרגה אחת יש לחזור אליה, שכל הרפואות יוצאות ממנה, היא תחוס עלינו. ומי היא? מי מ"י תעמד בנדאי. מ"י ירפא לך. (כמו שנאמר (איכה ב) כי גדול פנים שברך מי ירפא לך) ולכן יהי ה' (אדנ'י). אם השמות הללו יסתמו מאתנו, מ"י יעמד, שכל דרכי התשובה פתוחים ממנה.

בא וראה, יהושע בן יהוצדק היה צדיק גמור, גבר שהיה נכנס לפני ולפנים, שהכניסוהו לישיבת הרקיע. התפנסו כל בני הישיבה שם לעין בדינו. וכך דרכי אותה ישיבת הרקיע: כשמכניסים אותו לדין, הפרוז יוצא ומכריז: כל בני הישיבה הפנסו לגרן הנעלם.

ובית הדין מתפנס. ואותה רוח האיש עולה על ידי שני ממנים. פיון שנכנס, קרב אל עמוד אחד של שלהבת לזהטת שעומדת שם, ומתגלם ברוח האויר שנושב באותו עמוד. וכמה הם שמעלים אותם לשם, משום שכל אותם שמשתדלים בתורה ומחידשים בה חדושים, מיד נכתבים הדברים אל בני הישיבה, ואז כל בני הישיבה באים לראותו. אותם שני ממנים יוצאים, ומעלים אותו לאותה ישיבת הרקיע. מיד מתקרב אל אותו עמוד שמתגלם שם.

נכנס לישיבה ורואים אותו. אם הדבר פראוי - זכאי הוא, כמה עטרות נוצצות מעטרים אותו כל בני הישיבה. ואם דבר אחר היה - או לאותה בושא! דוחים אותו החוצה, ועומד תוך העמוד עד שמעלים אותו לדין. הרחמן יצילנו.

ויש אחרים שמעלים אותם לשם

אדנ'י) דאיהו רחמי. ואי שמא דא, אף על גב דאיהו רחמי, יתער בדינא וכל דרגין אסתמו בדינא, דרגא חדא אית דנהדר לגביה, דכל אסותין מינה נפקין, איהו יחוס עלן, ומאן איהו, מי מ"י יעמוד ודאי. מ"י ירפא לך. (במה דאת אמר (איכה ב) כי גדול פנים שברך מי ירפא לך) ועל דא יהי יי (ר"א אדנ'י) אי אלין שמעין יסתמו מנן, מ"י יעמוד, דכל ארחין דתיבתא פתיחן מגיה.

תא חזי, יהושע בן יהוצדק צדיק גמור היה, גברא דהוה עאל לפני לפנים, דעיילוהו למתיבתא דרקיעא. אתפנשו כל בני מתיבתא תמן, לעינא בדיניה. וכך ארחוי דהוה מתיבתא דרקיעא, כד עיילי ליה לדינא, פרוזא נפיק ואכריז, כל בני מתיבתא עולו לאדרא טמירא, ובי דינא מתפנשי.

וההוא רוחא דבר נש סלקא על ידי דתרי ממנן, פיון דעאל, קריב לגבי חד עמודא דשלהובא מלהטא דקיימא תמן, ואגלים ברוחא דאוירא דנשיב בההוא עמודא, וכמה אינון דסלקין לון תמן. בגין דכל אינון דמשתדלי באורייתא, ומחידשי בה חדושים, מיד אכתוב לגבי בני מתיבתא אינון מלין, כדין כל אינון בני מתיבתא אתאן למחמי ליה. אינון תרין ממנן נפקין, וסלקין ליה ליהוה מתיבתא דרקיעא, מיד קריב לגבי ההוא עמודא, דאגלים תמן.

עאל למתיבתא, וחסאן ליה. אי מלה כדקא יאות זפאה איהו, כמה עטרין מנצצן, מעטרין ליה כל בני מתיבתא. ואי מלה אחרא הוה, ווי ליה ליהוה כסופא, דחיין ליה לבר, וקאים גו עמודא, עד דעיילי ליה לדינא, רחמנא לשיזבן.

ואית אחרין דסלקין לון תמן, כד קדשא ברין

בְּשֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַחְלָקָת
עִם בְּנֵי הַיְשִׁיבָה, וְאוֹמְרִים מִי
מוֹכִיחַ? הֲרֵי פְלוֹנֵי הוֹכִיחַ הַדְּבָר.
אִז מַעֲלִים אוֹתוֹ לְשֵׁם, וּמוֹכִיחַ
אוֹתוֹ הַדְּבָר בֵּין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּבֵין בְּנֵי הַיְשִׁיבָה. וַיֵּשׁ אַחֲרֵיהֶם
שְׂמַעְלִים אוֹתָם שֵׁם לְדִין, וְדָנִים
אוֹתוֹ שֵׁם לְבָרָרָם וּלְלַבְּנָם.

אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי, אִם כֵּן, בְּלִי
דִּין נִפְטָר אָדָם וּמִסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם
הַזֶּה? וְאִם בְּדִין הַסְּתַלֵּק, מִדּוֹעַ
נִדוֹן פְּעַם אַחֲרָת? אָמַר לוֹ, כֵּן
לְמַדְנוּ וְכֵן שְׂמַעְנוּ, שֶׁהֲרֵי וְדָאֵי
בְּדִין הַסְּתַלֵּק הָאָדָם מִהָעוֹלָם
הַזֶּה. אָבֵל עַד שְׁלֵא יִכְנַס לְמַחְצַת
הַצְּדִיקִים, מַעֲלִים אוֹתוֹ לְדִין,
וְשֵׁם נִדוֹן בְּאוֹתָהּ יְשִׁיבַת הַרְקִיעַ.
וְשֵׁם עוֹמֵד אוֹתוֹ מִמְּנָה הַגִּיהֶנֶם
לְהַשְׁטִין. אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה בְּדִין.
וְאִם לֹא, אוֹתוֹ מִמְּנָה הַגִּיהֶנֶם
לוֹקַח אוֹתוֹ בְּשַׁעַת שְׂמוֹסְרֵיהֶם
אוֹתוֹ בְּיָדָיו, וּמְקַלֵּעַ אוֹתוֹ מִשֵּׁם
לְמַטָּה כְּמוֹ שְׂקוּלֵעַ אֶבֶן בְּקַלְעַ
(בְּכַף הַקַּלְעַ), שְׂכַתוֹב (שְׂמוּאֵל-א כה) וְאֵת
נֶפֶשׁ אִיבִיךָ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כֶּף
הַקַּלְעַ וְגו'. וְזוֹרְקוֹ לַגִּיהֶנֶם,
וּמְקַבֵּל עֲנָשׁוֹ כְּפִי מַה שְׂנִדוֹן.
בֹּא וְרֵא, (זְכַרְיָה ג) וַיֵּרְאֵנִי אֶת
יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לְפָנַי
מִלְּאַף וְגו'. שֶׁהִעֲלוּהוּ לְדִין לְתוֹךְ
אוֹתָהּ יְשִׁיבַת הַרְקִיעַ בְּשַׁעַת
שְׂנַפְטָר מִהָעוֹלָם הַזֶּה. עֹמֵד לְפָנַי
מִלְּאַף ה' - זֶהוּ אוֹתוֹ נֶעַר רֹאשׁ
הַיְשִׁיבָה, שֶׁהוּא חוֹתֵף דִּין עַל
הַכֹּל.

וְהַשְׁטָן, מִי זֶה וְהַשְׁטָן? אוֹתוֹ
מִמְּנָה עַל הַנִּפְשוֹת בְּגִיהֶנֶם,
שְׂפִאֲנוֹתוֹ לְקַחְתּוֹ, וְתַמִּיד עוֹמֵד
וְאוֹמֵר הֵב הֵב, תָּנוּ רְשָׁעִים
לַגִּיהֶנֶם. לְשִׁטְנוֹ - לְהַזְכִּיר חֲטָאִיו.
וְאִז - וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשְׁטָן יִגְעַר
ה' בְּךָ הַשְׁטָן וַיִּגְעַר ה' בְּךָ. שְׂפִי
וְהוֹדָמָה. וְחַד, אֶלֶּא חַד לְדוֹמָה. וְחַד,

הוּא בְּפִלּוּגָתָא בְּבֵנֵי מְתִיבְתָא, וְאִמְרֵי מָאן
מוֹכַח, הָא פְלוֹנֵי דְאוֹכַח מְלָה. כְּדִין סְלִקִין
לִיה תַּמָּן, וְאוֹכַח הֵהוּא מְלָה בֵּין קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא וּבֵין בְּנֵי מְתִיבְתָא. וְאִית אַחְרָנִין דְסְלִקִין
לוֹן תַּמָּן לְדִינָא, וְדִינִין לִיה תַּמָּן, לְבָרָרָא לוֹן,
וּלְלַבְּנָא לוֹן.

אָמַר לִיה רַבִּי יוֹסִי, אִי הָכִי בְלֹא דִינָא אֲתַפְטֵר
בְּרֵי נֵשׁ וְאֲסַתְלַק מֵהָאֵי עֲלָמָא. וְאִי בְדִינָא
אֲסַתְלַק, אֲמַאי אֲתַדֵּן זְמָנָא אַחְרִינָא. אָמַר
לִיה, הָכִי אוֹלִיפְנָא, וְהָכִי שְׂמַעְנָא, דֵּהָא וְדָאֵי
בְדִינָא אֲסַתְלַק בְּרֵי נֵשׁ מֵהָאֵי עֲלָמָא, אָבֵל עַד
לֹא יִיעוּל לְמַחְצַתְהוֹן דְצְדִיקָא, סְלִקִי לִיה
לְדִינָא, וְתַמָּן אֲתַדֵּן בְּהֵהוּא מְתִיבְתָא דְרַקִיעָא.
וְתַמָּן קִיִּמָּא הֵהוּא מְמָנָא דְגִיהֶנֶם לְאֲסַטְאָה.
זְפָאָה אִיהוּ מָאן דְזָכִי מִן דִּינָא, וְאִי
לֹא הֵהוּא מְמָנָא דְגִיהֶנֶם נְטִיל לִיה, בְּשַׁעַתָּא
דְמְסָרִין לִיה בִּידוּי, וּמְקַלְעַ לִיה מִתַּמָּן לְתַתָּא,
כְּמָאן דְמְקַלְעַ אַבְנָא (דף קפ"ו ע"א) בְּקַרְטִיפָא (ס"א
בְּקוּסְפִיתָא) דְכַתִּיב, (שְׂמוּאֵל א כה) וְאֵת נֶפֶשׁ אִיבִיךָ
יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כֶּף הַקַּלְעַ וְגו'. וְשַׁדִּי לִיה
לַגִּיהֶנֶם, וְקַבִּיל עוֹנְשֵׁיהּ כְּפּוּם מַה דְאֲתַדֵּן.

תָּא חַזִּי, (זְכַרְיָה ג) וַיֵּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
עוֹמֵד לְפָנַי מִלְּאַף וְגו', דְסְלִיקוּ לִיה
לְדִינָא, גּוֹ הֵהוּא מְתִיבְתָא דְרַקִיעָא, בְּשַׁעַתָּא
דְאֲתַפְטֵר מֵהָאֵי עֲלָמָא. עוֹמֵד לְפָנַי מִלְּאַף יי,
דָּא הוּא הֵהוּא נֶעַר, רִישׁ מְתִיבְתָא, דְאִיהוּ
חַתִּיף דִינָא עַל כֹּלָא.

וְהַשְׁטָן, מָאן וְהַשְׁטָן. הֵהוּא דְמְמָנָא, עַל
נִפְשָׁתָא בְּגִיהֶנֶם, דְתִיאוּבְתִיהּ לְמִיסַב
לִיה, וְתַדִּיר קִיִּמָּא וְאָמַר הֵב הֵב, הָבוּ
חַיִּיבִין לַגִּיהֶנֶם. לְשִׁטְנוֹ, לְאֲדַפְרָא חוּבוּי.
כְּדִין וַיֹּאמֶר יי אֶל הַשְׁטָן יִגְעַר בְּךָ הַשְׁטָן
וַיִּגְעַר ה' בְּךָ, תַרְיִן גְעָרוֹת אֲמַאי. אֶלֶּא חַד לְדוֹמָה. וְחַד,